

Број: 17-14-1-1087-2/14
Сарајево, 15. мај 2014. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO: 22.05.2014			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
0/02.05	2-651/14		

S

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам, ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор о екстрадицији између Босне и Херцеговине и Краљевине Мароко. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 19. фебруара 2014. године, у Рабату.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Председништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Буха

*16. Ministarstvo
15.05.2014
B.B.*

Broj: 08/1-33-05-2-19483-2/13
Sarajevo, 08.05.2014. godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO : 15.05.2014.....20.....			
Ulogovformirane opisane	Klasifikacijsko označenje	Redni broj	Broj priloga
17	14-1	1087-1	

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Predmet: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Ugovora o ekstradiciji između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Maroko, dostavlja se

U prilogu akta dostavljamo prijedlog Odluke o ratifikaciji Ugovora o ekstradiciji između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Maroko, koji je potpisan u Rabatu 19. februara 2014. godine.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 14. redovnoj sjednici, održanoj 26. oktobra 2011. godine, donijelo Odluku o prihvatanju Ugovora o ekstradiciji između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Maroko i ovlastilo ministra pravde Bosne i Hercegovine, Barišu Čolaka, da isti potpiše. Kopija Odluke Predsjedništva Bosne i Hercegovine, broj: 01-50-1-3225-19/11. od 26. oktobra 2011. godine je u prilogu ovog akta.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 91. sjednici, održanoj 16. aprila 2014. godine, utvrdilo Prijedlog o ratifikaciji predmetnog Sporazuma. Kopija zaključka Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, broj: 05-07-1-900-1085-4/14 od 17. aprila 2014. godine se također nalazi u prilogu ovog akta.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odgovarajućim odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj 29/00 i 32/13), provede postupak ratifikacije Ugovora.

S poštovanjem,

MINISTAR

dr. Zlatko Lagumdžija

Prilog: kao u tekstu

**УГОВОР О ЕКСТРАДИЦИЈИ
ИЗМЕЂУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
И
КРАЉЕВИНЕ МАРОКО**

Босна и Херцеговина и Краљевина Мароко (у даљем тексту: стране уговорнице);

У жељи да ојачају сарадњу између двије стране у борби против криминала закључењем Уговора о екстрадицији;

Договориле су сљедеће:

Члан 1. Обавеза изручења

Стране уговорнице се обавезују да ће по молби друге стране, у складу са одредбама овог уговора и домаћег законодавства, изручивати једна другој лица која се на територији стране молитељице траже у циљу кривичног гоњења због учињеног кривичног дјела које подлијеже изручењу или у циљу извршења казне за такво кривично дјело.

Члан 2. Услови за изручење

1. Изручење у циљу кривичног гоњења ће се вршити за сва кривична дјела за која је прописана казна лишења слободе од најмање годину дана или строжа казна према законима обје стране уговорнице.
2. Изручење у циљу извршења казне изречене од стране судова стране молитељице ће се вршити за кривична дјела из става 1. овог члана, под условом да је преостало да се изврши најмање шест мјесеци изречене казне.
3. Ако се захтјев за изручење односи на више различитих дјела за која је према законима обје стране уговорнице прописана казна лишења слободе, али од којих нека не испуњавају услов који се односи на висину казне, замољена страна ће и за ова дјела моћи одобрити изручење.

Члан 3. Обавезна основа за одбијање изручења

Изручење ће бити одбијено:

- а) ако је лице које се тражи држављанин замољене стране. У том случају замољена страна ће, у складу са својим законима, а на захтјев друге стране, прослиједити случај надлежним органима у циљу преузимања кривичног гоњења;
- б) ако је кривично дјело за које се тражи изручење према законима замољене стране политичко кривично дјело. У циљу овог уговора, политичким кривичним дјелом се неће сматрати:

- и) кривично дјело обухваћено међународним мултилатералним уговором којег су обје стране чланице и који их обавезује да изруче или кривично гоне тражено лице;
 - ии) атентат на шефа државе или члана његове породице, шефа или члана владе, или слично дјело, укључујући и покушај или планирање таквог дјела;
 - иии) кривично дјело повезано са тероризмом.
- ц) ако замољена страна оправдано сматра да је изручење затражено због кривичног гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вјере, националности или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога;
 - д) ако је кривично дјело због којег се тражи изручење кривично дјело по војним законима али не и по општем кривичном праву;
 - е) ако постоји правоснажна пресуда против траженог лица у замољеној држави у вези са дјелом за које се тражи изручење тог лица;
 - ф) ако је наступила застара било да је ријеч о оптужници или казни према законодавству стране молиље или замољене стране;
 - г) ако је одобрено помиловање или амнестија било на територији стране молиље или територији замољене стране, под условом да је у том случају замољена страна имала надлежност да врши кривично гоњење у складу са домаћим законима.

Члан 4.

Опционе основе за одбијање изручења

Изручење може бити одбијено:

- а) ако је лице које се тражи кривично гоњено од замољене стране у вези са дјелом због којег се тражи, или ако је надлежни орган замољене стране прекинуо, у складу са својим законима, кривични поступак за дјело за које је тражено изручење;
- б) ако је дјело за које се тражи изручење почињено ван територије било које од страна уговорница, а у складу са домаћим законима замољена страна нема надлежност за такво дјело почињено изван њене територије у датим околностима;
- ц) ако је дјело за које се тражи изручење у складу са законима замољене стране у цјелости или дијелом почињено у замољеној држави или је у њеној надлежности;
- д) када је лицу које се тражи већ суђено и већ је ослобођено или осуђено у трећој земљи у вези са дјелом или дјелима за које се тражи изручење;
- е) ако је лице које се тражи проглашено кривим у одсуству, осим ако страна молиља не пружи замољеној страни информације којима се доказује да је то лице имало одговарајућу могућност да изнесе своју одбрану;
- ф) ако казна за кривично дјело у земљи молиљи није казна по законима замољене стране.

Члан 5.
Молба и пратећа документација

1. Молба за изручење ће бити формулисана у писаној форми и поднесена дипломатским путем.
2. Уз молбу се прилаже:
 - а) налог о хапшењу издат од стране судског органа на територији стране молиље, или други документ једнаке правне снаге, и ако се молба односи на лице које је већ осуђено, оригинал или овјерену копију пресуде;
 - б) изјава о дјелу које представља кривично дјело за које се тражи изручење, укључујући мјесто и вријеме када је учињено, његову правну квалификацију, као и текст релевантних законских одредби;
 - ц) тачан опис, ако је могуће, лица које се тражи, скупа са осталим информацијама које могу помоћи да се установи идентитет лица, локација и држављанство;
 - д) детаље преосталог трајања казне када се лице тражи због служења казне затвора.
3. Пратећа документација приложена уз молбу треба бити потписана од стране службеног лица и овјерена печатом надлежног органа стране молиље.
4. Осим када је другачије одређено овим уговором, процес изручења и привременог лишења слободе се искључиво спроводи у складу са законима замољене стране.
5. Уколико замољена страна сматра да су информације достављене у складу са примјеном овог уговора недовољне како би донијела одлуку у односу на молбу, може тражити додатне информације и може одредити рок за доставу ових информација.

Члан 6.
Привремено лишење слободе

1. У случају хитности, надлежни органи стране молиље могу затражити привремено лишење слободе лица за које се тражи изручење. Надлежни орган замољене стране о овом питању одлучује у складу са својим законом.
2. Молба за привремено лишење слободе ће назначити постојање једне од исправа предвиђених у члану 5., став 2.а) и упознаће о намјери да се пошаље молба за изручење. У њој ће се навести кривично дјело за које се тражи изручење, вријеме и мјесто извршења као и, у мјери у којој је то могуће, опис траженог лица.
3. Молба за привремено лишење слободе биће послана надлежним органима замољене стране било дипломатским путем или директно поштом или преко Међународне организације за криминалистичку полицију (ИНТЕРПОЛ) или на

други начин који оставља писани траг или је прихватљив за замољену страну. Страна молиља биће одмах обавијештена о резултатима молбе.

4. Привремено лишење слободе се може укинути ако молба за изручење и исправе наведене у члану 5. не буду достављене замољеној страни у року од 30 дана од дана лишења слободе. Рок ни у ком случају не може прећи 40 дана од дана лишења слободе. Могућност привременог пуштања на слободу није искључена ако је замољена страна предузела све мјере које сматра неопходним да се спријечи бијег траженог лица.
5. Пуштање на слободу неће спријечити ново лишење слободе и изручење ако молба за изручење стигне касније.
6. Ако је лице лишено слободе на основу међународног налога, сматрат ће се да је страна молитељица поднијела молбу за привремено лишење слободе.

Члан 7.

Правило специјалности

1. Изручено лице неће бити гоњено, суђено или лишено слободе ради извршења казне или мјере безбједности, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе за било које дјело учињено прије изручења, а које није предмет изручења, осим у сљедећим случајевима:

а) ако страна која га је изручила на то пристане. У том циљу бит ће поднесен захтјев са прилозима предвиђеним у члану 5. и записник са изјавама изрученог лица о трајању изручења и чињеници да је то лице имало могућност одбране пред страном молиљом;

б) ако изручено лице, иако је имало могућности, није напустило територију стране уговорнице којој је било изручено у року од 45 дана од његовог коначног пуштања из затвора или се на њу поново вратило.

2. Ако дође до промјене правне квалификације дјела за коју је лице изручено, изручено лице може бити гоњено или осуђено ако кривично дјело по новој квалификацији:

а) може бити основ за изручење у складу са овим уговором;

б) се односи на исте чињенице на основу којих је одобрено изручење.

Члан 8.

Изручење у корист треће државе

Осим у случају предвиђеном у члану 7., став 1.б) страна молитељица неће без пристанка замољене стране изручити трећој држави лице изручено страни молитељици а које тражи трећа држава због кривичних дјела која су учињена прије његовог изручења. Замољена страна може затражити да јој се доставе документи из члана 5., став 2.

Члан 9.
Више захтјева

Ако изручење тражи истовремено више држава било због истог или различитих дјела, замољена страна ће слободно одлучивати узимајући у обзир све околности, а прије свега држављанство траженог лица, могућност даљег изручења и датум пријема молбе, релативну тежину кривичних дјела и мјесто извршења.

Члан 10.
Одлука о молби за изручење

1. Замољена страна ће дипломатским путем и путем ИНТЕРПОЛ-а упознати страну молиљу о својој одлуци о изручењу.
2. Свако потпуно или дјелимично одбијање молбе мора бити образложено.
3. Ако се одобри изручење, надлежни органи страна уговорница ће се договорити о најподобнијем начину, мјесту и времену извршења изручења.
4. Осим у случају предвиђеном ставом 5. овог члана, ако тражено лице није преузето утврђеног дана, може бити пуштено на слободу када истекне 15 дана рачунајући од тог датума. У сваком случају биће пуштено на слободу након истека 30 дана од договореног датума изручења, а у том случају замољена страна може одбити изручење због истог дјела.
5. У случају да околности изван њене контроле спријече страну уговорницу да изручи или преузме лице које треба бити предато, о томе ће обавијестити другу страну уговорницу. Двије стране ће се договорити о новом датуму изручења и тада ће се примјењивати одредбе става 4. овог члана.

Члан 11.
Одложено или условно изручење

1. Замољена страна може, пошто је донијела одлуку о изручењу, одложити предају лица које је тражено како би покренула кривични поступак против тог лица или ако је већ осуђено због неког другог кривичног дјела, а не због којег је тражено изручење, како би издржало казну, о чему ће замољена страна обавијестити страну молиљу.
2. Умјесто да одложи изручење, замољена страна може привремено изручити страни молиљи тражено лице под условима о којима заједнички треба да се договоре двије стране.

Члан 12.
Запљена и предаја предмета

1. На захтјев стране молиље, замољена страна ће, у мјери у којој то дозвољава њено законодавство, а без угрожавања права треће стране, заплијенити и предати предмете:

- а) који би могли послужити као доказни материјал у вези са кривичним дјелом за које се тражи изручење;
 - б) који су стечени као резултат кривичног дјела за које се тражи изручење, а који се у часу хапшења нађу код траженог лица или буду накнадно откривени;
 - ц) који су стечени од добити од криминала.
2. Предаја предмета наведених у ставу 1. овог члана биће извршена ако то захтијева страна молиља чак и ако се већ одобрено изручење не може извршити.
 3. Ако споменути предмети подлијежу заплени или одузимању на територији замољене стране, она их може, у вези с кривичним поступком који је у току, привремено задржати или их предати уз услов да буду враћени.
 4. Ако постоје права замољене стране или трећих лица у вези са предметима, та права ће бити заштићена. Ако постоје таква права, предмети ће, након завршеног поступка, бити враћени замољеној страни што је прије могуће и бесплатно.

Члан 13. Транзит

1. Транзит преко територије једне од страна уговорница одобриће се на захтјев упућен дипломатским путем или путем ИНТЕРПОЛ-а Централном органу замољене стране под условом да се ради о кривичном дјелу које подлијеже изручењу у складу са овим уговором.
2. Замољена страна може одбити транзит својих држављана.
3. Када се транзит лица које се изручује страни молиљи врши преко територије треће државе, страна молиља ће упутити захтјев за транзит тог лица преко њене територије.
4. У случају да се користи ваздушни превоз, примјењиваће се сљедеће одредбе:
 - а) када није предвиђено слијетање, страна молиља обавијестиће страну чија се територија прелијеће и потврдит ће постојање исправа предвиђених у члану 5. став 2.а). У случају принудног слијетања, ова пријава имаће дејство захтјева за привремено лишење слободе назначено у члану 6. а страна молиља упутиће редован захтјев за транзит;
 - б) када се предвиђа слијетање, страна молиља упутиће редован захтјев за транзит у складу са одредбама става 1. овог члана.

Члан 14. Централни и надлежни органи

1. У циљу овог уговора, стране уговорнице комуницирају путем својих Централних органа. Централни орган босанскохерцеговачке стране биће Министарство

правде Босне и Херцеговине, а Централни орган за Краљевину Мароко је Министарство правде Краљевине Мароко.

- У циљу имплементације одредаба овог уговора, термин „надлежни органи“ се односи на судове, тужилаштва, истражне и извршне органе страна уговорница.

Члан 15. Трошкови

Трошкове настале у вези са изручењем у замољеној страни сноси та страна. Трошкове транспорта и транзита настале у вези са предајом лица чије се изручење тражи сноси страна молиља.

Члан 16. Језик

Уз молбе и пратећу документацију сачињену у складу са овим уговором биће приложен и превод на језик замољене стране или овлашћени превод на француски језик.

Члан 17. Рјешавање спорова

Спорови произишли из тумачења или примјене овог уговора биће рјешавани преговорима Централних органа или дипломатским путем.

Члан 18. Обим примјене

Овај уговор се односи на молбе поднесене након његовог ступања на снагу, чак и ако су се релевантна дјела или пропусти десили прије тог датума.

Члан 19. Завршне одредбе

- Овај уговор подлијеже ратификацији.
- Овај уговор ступа на снагу од дана када је дипломатским путем примљена посљедња нота било које од страна уговорница у вези са извршењем потребних мјера за ратификацију, у складу са домаћим законодавством страна уговорница.

3. Свака страна уговорница може отказати овај уговор писменим обавјештавањем друге стране. Отказивање уговора ступа на снагу шест мјесеци од дана када друга страна прими обавјештење о отказивању.
4. Измјене овог уговора биће регулисане анексима, које ће ступити на снагу на начин прописан и за овај уговор.

У том смислу, опуномоћеници потписују овај уговор.

Сачињено у Рабату, дана 19. фебруара 2014. године, у два оригинална примјерка на српском, босанском, хрватском, арапском и енглеском језику, при чему је сваки текст једнаке важности. У случају различитог тумачења, верзија на енглеском језику има већу важност.

За
Босну и Херцеговину

Бариша Чолак
Министар правде

За
Краљевину Мароко

Мустафа Рамид
Министар правде и слобода